

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2020-2021

Nr. 9

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 23 april 2021

Ochtendvergadering

INHOUD

MEDEDELING	3
SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6, b)	3
- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over een evaluatie van het subsidiebeleid en controles op de efficiëntie en het gebruik van de overheidsmiddelen door de gesubsidieerde organisaties	
- van de heer Jan Busselen aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, met betrekking tot de vzw <i>We Love BXL</i> <i>Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Jan Busselen – Cielte Van Achter – Hilde Sabbe – Arnaud Verstraete – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	

SAMENGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG EN VRAAG (R.v.O., art. 58, 6, b)	11
- Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de evaluatie van de noodopvang tijdens de ‘paaspauze’	
- Vraag van de heer Gilles Verstraeten aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de opvang in de paasvakantie	
<i>Sprekers: Bianca Debaets – Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid</i>	
VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 59)	15
van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de beoogde verbetering wat betreft de Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse vaccinatiecentra	
<i>Sprekers: Bianca Debaets – Gilles Verstraeten – Khadija Zamouri – Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
VRAAG (R.v.O., art. 58)	20
van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de mogelijkheid tot het openstellen van groene ruimte aan kwetsbare Brusselaars	
<i>Sprekers: Lotte Stoops – Pascal Smet, collegelid</i>	
BIJLAGEN	22
TREFWOORDENREGISTER	23

9de vergadering

Vergadering van vrijdag 23 april 2021

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.34 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHT VAN VERHINDERING:

De voorzitter: Namens de hele Raad wens ik de heer Mathias Vanden Borre en zijn vrouw van harte proficiat met de geboorte van hun zoon Felix. Hij is hierom vandaag verhinderd.

MEDEDELING

De voorzitter: Bij brief deelt de one.brussels-sp.a-fractie mee dat de naam van de fractie verandert naar one.brussels-Vooruit.

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6 b)

Een evaluatie van het subsidiebeleid en controles op de efficiëntie en het gebruik van de overheidsmiddelen door de gesubsidieerde organisaties

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): In het schandaal en onderzoek rond het vermeend subsidiemisbruik door Vlaams parlementslid Sihame El Kaouakibi bleven de laatste weken steeds meer elementen naar boven komen. In de gelekte dossiers wordt duidelijk dat er heel wat onregelmatigheden en mogelijke fraude zouden hebben plaatsgevonden in het Antwerpse, maar ook in Brussel was betrokkene actief met haar netwerk en gesubsidieerde projecten.

De fraude waarvan mevrouw Sihame El Kaouakibi wordt verdacht, is slechts een zijde van het verhaal. De andere zijde is dat er een systeem is gegroeid waarbij vaak maar al te gul belastinggeld wordt toegekend aan weinig transparante projecten waarvan niet altijd degelijk wordt onderzocht of de middelen efficiënt worden ingezet en of de doelstellingen effectief worden gehaald. Bovendien is soms de vraag of de doelstellingen van de betrokken organisaties eigenlijk wel opportuun zijn in het kader van het politiek beleid dat we zouden moeten voeren. Ook, op langere termijn wordt dat weinig onderzocht.

Ik ben van oordeel dat we het in dit land dringend eens moeten hebben over de kerntaken van onze overheid en over de doorgeslagen subsidiecultuur, op alle niveaus. Dat is volgens mij het echte debat en de les die we kunnen trekken uit wat er zich in dat bewust dossier al enkele

maanden afspeelt. Indien we als overheden kritischer en spaarzamer zouden omgaan met de miljoenen euro's belastinggeld dan zou er geen door belastingbetalers zuur verdiend geld vloeien naar deze graaicultuur en private eigen verrijking.

Voor sommigen zal dit een onaangename waarheid zijn, maar ook zonder fraude is het fundamenteel fout dat schaarse overheidsmiddelen in dit overbelaste land zo makkelijk de deur kunnen uitvliegen naar allerlei private projecten en politiek getinte organisaties. Geld dat we nodig hebben voor echte ondernemers die nu naar aanleiding van de coronacrisis worden gebroodroofd.

Zoals ik in het verleden reeds eerder heb gedaan, pleit ik opnieuw, maar met aandrang voor een doorlichting van de subsidies die de VGC besteedt. In haar korte passage in onze instelling pleitte mevrouw Annemie Neyts – ondertussen al meer dan 20 jaar geleden – al voor een grondige doorlichting van de volledige subsidiepolitiek. Sindsdien herinner ik regelmatig aan deze vraag om een doorlichting te organiseren. Het is niet de bedoeling om de ganse sector te gaan criminaliseren, want ongetwijfeld zitten er een pak goedlopende, noodzakelijke en efficiënte initiatieven tussen. Maar het probleem is dat we niet weten wat de efficiëntie is van de vele projecten in de sociaal-culturele en aanverwante sectoren. Bovendien kan een project dat aanvankelijk goed werd gestart na verloop van tijd verwateren of is er ergens een overlapping met andere projecten of verliest het project zijn noodzaak.

Daarom willen wij dat de Brusselse overheden niet passief blijven, maar dat men nu reeds werk laat maken van een audit van de bestaande subsidies, de toekenningsmechanismen en de interne en externe controlemechanismen op de efficiëntie en meerwaarde van de gesubsidieerde projecten en organisaties.

Het aangehaalde voorbeeld toont aan dat zelfs bij dossiers met een grote bekendheid en een belangrijke status, zaken zwaar kunnen ontsporen en dat dit jarenlang onopgemerkt kan blijven. Een efficiënte overheid hanteert het principe van de goede huisvader. Een meer kritische omgang met dergelijke projecten is nodig. Wat wil het College doen om haar subsidiebeleid te bevragen, de toekennings- en opvolgingsprocedures door te lichten en een efficiënt controlemechanisme op poten te zetten of verder uit te bouwen?

Hoeveel controles werden er de afgelopen jaren uitgevoerd door hoeveel personeel? Wat zijn de lessen die het College wil trekken uit deze kwestie?

De heer Jan Busselen (PVDA): De vzw *We Love BXL* werd in juli 2017 opgericht door mevrouw Sihame El Kaouakibi met de steun van de N-VA.

Tijdens de zomer van 2018 beslist federaal minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon om niet 100.000 euro, maar 200.000 euro uit de federale subsidiepot toe te kennen aan de organisatie. Mevrouw El Kaouakibi verhuist de maatschappelijke zetel enkele weken later zelfs naar Sint-Jans-Molenbeek.

Het gemeentebestuur van Sint-Jans-Molenbeek kon zich niet vinden in het project en besloot om niet mee in de boot te stappen. Ook het middenveld was argwanend, omdat een niet-Brusselse organisatie zonder ervaring of aantoonbare *knowhow* op het terrein rond deradicalisering uit het niets gelanceerd werd met veel financiële steun. Vzw *We Love BXL* zocht zelf ook geen toenadering met het bestaande Sint-Jans-Molenbeekse middenveld.

Hoeveel jongeren vzw *We Love BXL* precies bereikt, is niet echt duidelijk volgens een medewerker van de vzw, zo lezen we in een artikel in *Bruzz*. Maar de bedoeling is dat de jongeren die ze bereiken, doorstromen naar dat ander aanbod van mevrouw Sihame El Kaouakibi rond sociaal ondernemerschap.

De PVDA stelde hierover al langer vragen in de Antwerpse districtsraad, maar in februari 2021 ging de bal echt aan het rollen. Ondertussen weten we dat er over een bedrag van 450.000 euro ernstige vragen worden gesteld.

In Brussel hebben we relatief weinig subsidies toegekend. Waarom kon er geen akkoord gevonden worden met het gemeentebestuur van Sint-Jans-Molenbeek? Heeft de collegevoorzitter meer nieuws over de rapportering voor de 2de schijf die de vzw kreeg via het Brusselfonds in 2020? Kunnen wij dit rapport inzien?

Hoeveel kreeg de vzw voor haar *Staycation*projecten? Weten we of dit bedrag effectief gebruikt werd waarvoor het aangevraagd was? Heeft de vzw andere middelen gekregen? Zo ja, de welke?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): De heer Dominiek Lootens-Stael heeft hier vandaag een interessant debat geopend. Dat debat was ook al in de vorige legislatuur geopend. Er is in Brussel een nogal grote subsidiecultuur. Er worden veel subsidies gegeven voor de uitvoering van heel wat beleidsdoelstellingen. Het debat over de transparantie van de subsidiestromen is hier al gevoerd naar aanleiding van de schandalen die we in de vorige legislatuur hebben gekend, maar het is zeker nog niet afgerond. Het is goed dat we daarop vandaag verdergaan.

Ik heb 2 vragen en bedenkingen. Ten eerste, bespreken we vaak subsidiestromen of subsidies in het kader van de begrotingsbesprekingen, maar het debat gaat dan stevast over welke organisatie hoeveel krijgt. Als de subsidie vermindert, worden er kritische vragen gesteld en als ze vermeerdert, lijkt iedereen blij, kort gezegd. De begrotingsdebatten zouden anders moeten verlopen. Het begrotingsdebat zou meer moeten gaan over de vooropgestelde doelstellingen, hoe we die gaan behalen, hoeveel budget er daar tegenover wordt gezet enzovoort. Het zou minder moeten gaan over het verhogen of verminderen van de subsidies en wie wat krijgt. De vraag is of we met de nieuwe begrotingsregels van de VGC, die met Vlaanderen zijn besproken en met de begrotingsdocumenten die er in de toekomst anders zullen uitzien, het debat anders kunnen voeren. Ik hoop dat we in het kader van de toekomstige begrotingsdebatten meer kunnen spreken over de doelstellingen en of de subsidie een toegevoegde waarde heeft enzovoort. Nemen jullie dat mee bij het opstellen van de begroting?

Mijn 2de vraag gaat over de transparantie van de subsidies. De gewestelijke administraties publiceren ondertussen lijsten met de toegekende subsidies; de gemeenten zouden dat ook moeten doen, maar dat ligt blijkbaar nog altijd heel moeilijk en is nog niet duidelijk. Ook Vlaanderen werkt aan een subsidiedatabank om de subsidiestromen van de Vlaamse overheid in kaart te brengen en meer transparantie te hebben in de besteding en ook om dubbele subsidiëringen te vermijden. Ik denk dat Vlaams minister Bart Somers van plan is om de databank uit te breiden voor of met de lokale besturen. Hoe staat de VGC tegenover een dergelijke databank? Ze subsidieert ook heel wat projecten en organisaties in verschillende beleidsdomeinen. Het is goed voor de transparantie om die samen te brengen en om te kijken of er geen dubbele subsidiëringen zijn enz...

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Het was voorspelbaar dat er hier vanuit bepaalde hoek kritiek zou komen over het subsidiebeleid, maar dat wil niet zeggen dat die helemaal onterecht is. Ik wil hier toch wel een lans breken voor de verenigingen. Het lijkt alsof heel veel verenigingen heel achteloos met subsidies omgaan terwijl diegenen die op het veld actief zijn, weten dat de meeste verenigingen een hele papierwinkel moeten doorworstelen om bv. een kopieermachine aangevraagd te krijgen.

Het beeld dat hier gewekt wordt dat subsidies rondgestrooid worden en dat er heel achteloos mee wordt omgegaan, zou ik toch even willen corrigeren. Ik denk dat het in de zaak- El Kaouakibi gaat om de malversatie van een persoon en dat men daaruit geen overhaaste conclusies kan trekken. Ik betwijfel ook of meer controles de goede oplossing zijn, want dat vergroot alleen maar de planlast van de verenigingen. Er moet gewoon een basisvertrouwen zijn tussen de vereniging en de overheid. Ik denk dat het Noël Slangen was, die heeft gezegd dat je niet bij elk rood licht een politieagent moet zetten omdat een iemand door het rood rijdt.

Valt er dan niets te leren uit de hele zaak? Natuurlijk wel. We kunnen eruit leren dat de overheid en de Administratie, en niet alleen de politiek, elke subsidieaanvraag heel ernstig moet onderzoeken. Ze moeten op voorhand heel goed weten wat de criteria zijn en aan welke initiatieven ze subsidies geven. Het komt er dus op aan om alles vooraf goed te bekijken en het niet over te laten aan de politiek. Dan is die controle niet zo nodig.

Ik wil nog antwoorden op de heer Dominiek Lootens-Stael die vindt dat de subsidies beter naar ondernemingen kunnen gaan. Ik wil er toch even op wijzen dat de bedrijfssector de meest gesubsidieerde is in het hele gewest.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik wil kort even aansluiten. Ik ben het er helemaal mee eens dat een vertrouwen in wat er gebeurt met de overheids- en belastingmiddelen essentieel is. Dat vraagt een goede controle en echte transparantie over wat er met die middelen gebeurt. Ik denk dat alle vzw's en verenigingen die te goeder trouw werken – en ik denk nog altijd dat de meeste dat doen – geen enkel probleem met die benadering zullen hebben.

Mevrouw de collegevoorzitter, het zou goed zijn dat u nog eens een overzicht geeft van hoe de VGC tewerkgaat om die transparantie en die controle te organiseren. Het is ook goed om redelijk te blijven. Ik ben het helemaal niet eens met wat anderen in deze discussie zeggen dat er een problematische subsidiecultuur in Brussel zou zijn. Subsidies gaan naar verenigingen die zich inzetten voor de samenleving. Dat is geld van de samenleving dat ingezet wordt om de veerkracht van de samenleving en de zorg voor elkaar in het geval van welzijn te versterken. Dat is essentieel. Het is niet zo dat alleen maar overheidsinstellingen nuttige zaken zouden kunnen doen. Die subsidies zijn absoluut waardevol en nodig in een goede veerkrachtige samenleving. Ze moeten blijven bestaan. Het komt er alleen op aan om ervoor te zorgen dat de subsidies goed gebruikt worden. Dat is de kern van de zaak vandaag. Ik kijk ook uit naar wat de collegevoorzitter ons daarover kan vertellen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik antwoord op de vragen in hun geheel.

In 2014 keurde het College een reglement goed met betrekking tot de toekenning en de controle op de aanwending van subsidies. Dat reglement is van toepassing op alle subsidies die de VGC toekent en zorgt ervoor dat ze beschikt over een degelijke basis voor haar

subsidiebeleid en over efficiënte mechanismen voor de controle op de besteding van die middelen.

De VGC verstaat onder een subsidie *“elke vorm van financiële ondersteuning die wordt verstrekt voor een door derden georganiseerde activiteit die het algemeen belang dient. Met een subsidie wenst de VGC een bepaalde activiteit aan te moedigen of te bestendigen die in haar bevoegdheden kadert”*.

Er zijn verschillende vormen. Met een werkingssubsidie kun je voorzien in personeels- en/of werkingkosten. Bij een projectsubsidie gaat het om de ondersteuning van een afgebakend project, dat zowel in het opzet als in de tijd beperkt is. De besteding van de enveloppensubsidie kan gebeuren in functie van het doel waarvoor de subsidie wordt toegekend. Met een investeringssubsidie wordt de aankoop of verwerving van een zakelijk recht, de bouw, de verbouwing of de uitrusting van een infrastructuur ondersteund.

Voor de toekenning van de subsidies is er een subsidiebesluit. Dat vermeldt naast de begunstigde, ook het bedrag van de subsidie, de beoogde doelstelling, de periode waarvoor de subsidie wordt toegekend, het uitbetalingsritme en de financieringswijze.

Er wordt ook een overeenkomst gesloten met de begunstigde, bv. als de subsidie het bedrag van 40.000 euro overschrijdt en niet gekaderd is binnen een verordening of een reglement, maar ook telkens wanneer het College of het bevoegd collegelid dat nuttig acht.

Verder kan ik zeggen dat er voor alle subsidies een verantwoording gevraagd wordt. Het gaat dan om zowel een inhoudelijke verantwoording als om een financiële verantwoording. De inhoudelijke verantwoording bestaat uit het aftoetsen van de behaalde resultaten aan de oorspronkelijke doelstellingen en gebeurt via een verslag aan de Administratie. De financiële verantwoording bestaat uit een overzicht van de kosten die gemaakt werden en van de eventuele andere opbrengsten die in dat kader zijn verworven.

De gesubsidieerde organisaties moeten uiteraard een correcte boekhouding voeren. Aan diegenen die van de VGC in totaal 100.000 euro of meer ontvangen, vraagt de VGC dat ze een externe controle op hun boekhouding laten uitvoeren door een bedrijfsrevisor of een externe accountant.

Voor de investeringssubsidies gelden een aantal specifieke regels. Als bv. de bestemming van de investering wijzigt of wordt verkocht, dan worden de investeringssubsidies of minstens een deel ervan teruggevorderd.

Een investeringssubsidie wordt altijd in schijven uitbetaald. De controle van de besteding gebeurt op basis van facturen. De laatste schijf wordt pas uitbetaald na die controle. Daarnaast is er ook een visuele controle aangezien de gerenoveerde of verbouwde infrastructuur na afloop van de werken altijd wordt bezocht. Bovendien wordt er voor de toekenning en opvolging van subsidies, ook vaak samengewerkt met instanties als het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) of het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION). Zo heeft AGION bv. de taak om dossiers te controleren en op te volgen.

Met betrekking tot de controle en sancties kan de Administratie te allen tijde ter plaatse controles uitvoeren en alle noodzakelijke documenten opvragen, die het gebruik van de subsidie staven.

De subsidies kunnen geschorst en teruggevorderd worden wanneer ze voor andere doeleinden zijn gebruikt dan oorspronkelijk vastgelegd; wanneer de verantwoording ervan onvoldoende is; als de boekhouding fouten bevat; als er verkeerde of bedrieglijke informatie werd verstrekt of als er een controle werd verhinderd of geweigerd.

Dat zijn dus de regels die gelden voor de subsidies van de VGC. Ik voeg voor de volledigheid toe dat de Administratie bij een aantal vzw's ook optreedt als waarnemer in de raad van bestuur. Zo'n waarnemer waakt erover dat de organisatie haar beleidsdoelstellingen zo efficiënt en effectief mogelijk realiseert en daarbij alle regelgeving naleeft.

Naast de regels is er natuurlijk het belangrijke deel van de praktische controle ervan. De 1ste controle verloopt altijd eerst via de directie of dienst binnen de VGC die de subsidie heeft toegekend. Daarnaast is er een specifieke dienst Subsidiecontrole en financiële analyse binnen de directie Financiën, Begroting en Aankoop die zich focust op het nazicht van de aanwending van de toegekende subsidies. Die dienst voert ook de financiële analyses of zogenaamde ratioanalyses uit op de jaarrekeningen en balansen van de organisaties die de VGC subsidieert.

De dienst Subsidiecontrole en financiële analyse voert jaarlijks een analyse uit op zowat 200 vzw's die de VGC subsidieert. Het gaat dan om vzw's die een werkings- of projectsubsidie ontvangen van meer dan 25.000 euro. Bij die analyses wordt de financiële gezondheid van de organisaties nagegaan en worden kritische vaststellingen gedeeld met de subsidiërende diensten binnen de Administratie. Op een aantal van die 200 organisaties doen we een meer diepgaande controle, waarbij we effectief ook ter plaatse gaan voor een controle op de stukken van de boekhouding. Die organisaties worden geselecteerd op basis van een steekproef of op vraag van de beleidsdomeinen.

Tot slot, is er uiteraard ook externe expertise voor financiële analyses die dieper en breder gaan dan de eigen analyses. Die analyses gebeuren in samenwerking met externe consultants. Zulke analyses bezorgen zowel het College als de Administratie een nog vollediger beeld van de financiële processen en het beheer van de vzw's.

Ik neem de tijd voor dit overzicht omdat ik duidelijk wil maken dat de VGC beschikt over een degelijk subsidiebeleid en over efficiënte controlemechanismen. Kan ze daarmee altijd alle misbruik voorkomen? Ongetwijfeld niet, maar we zijn kritisch en volgen de besteding van de middelen zo nauwkeurig mogelijk op.

Er zijn een aantal vragen over de vzw *We Love BXL*, onder andere van de heer Jan Busselen. Ik verwijs daarvoor naar het gemeentebestuur van Sint-Jans-Molenbeek. U vraagt me waarom Sint-Jans-Molenbeek ervoor heeft geopteerd om geen samenwerking op te zetten in het kader van het Kanaalplan van toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon, maar dat moet u uiteraard aan het gemeentebestuur vragen. Ik kan ook alleen maar verwijzen naar het krantenartikel daarover en dat lijkt me geen correcte manier. Daarom vraag ik om uw collega's in de lokale besturen die vragen te laten stellen.

Het rapport over de subsidies uit het Brusselfonds wordt aan de Vlaamse overheid gericht, niet aan de VGC. U kunt uw vraag beter aan Vlaams minister Benjamin Dalle stellen.

De VGC kende in de zomer van 2020 de vzw *We Love BXL* een subsidie van 3.200 euro toe voor hun *Staycation*project dat liep van 1 tot 31 augustus 2020. De vzw organiseerde verscheidene workshops rond muziek, dans, zelfontplooiing en ondernemerschap en bereikte daar naar eigen zeggen een 500-tal jongeren mee. De organisatie diende een inhoudelijk en financieel verslag in dat de Administratie als voldoende beoordeelde. Het bedrag van de subsidie werd verantwoord door aanvaardbare uitgaven. Verder heeft de vzw geen VGC-middelen ontvangen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Het is ongepast dat wie vragen over de besteding van belastinggeld stelt, wordt weggezet als iemand die niet wil dat organisaties die maatschappelijk goed werk verrichten subsidies krijgen. Ik heb duidelijk gezegd dat heel veel organisaties goed en nuttig werk leveren en het meer dan waard zijn om subsidies te krijgen.

We moeten vertrouwen hebben, maar het is duidelijk gebleken dat vertrouwen goed, maar controle beter is. Twintig jaar geleden kondigde het College aan dat het met de fijne kam door de subsidies zou gaan, maar het is helaas bij een aankondiging gebleven. Zo'n controle zou nochtans nuttig zijn, want er zijn een aantal organisaties die, zo luidde de kritiek van het College destijds, subsidies kregen en allicht goed werk leverden, en 10 jaar later nog altijd subsidies kregen, hoewel het niet zeker was hun werk nog altijd goed, noodzakelijk en relevant is. Het is sowieso nuttig om alles geregeld tegen het licht te houden en na te gaan of het nog goed, efficiënt en nuttig is.

Ik neem aan dat het geen probleem is om ons een exhaustieve lijst te bezorgen van organisaties die subsidies krijgen? U verwees naar het reglement voor de toekenning van subsidies uit 2014. Zouden we dat ook kunnen krijgen?

De heer Jan Busselen (PVDA): Wie beweert dat er onvoldoende wordt gecontroleerd, staat ver van het Brusselse middenveld. Talloze organisaties moeten elke eurocent tweemaal omdraaien om te kunnen blijven werken. Dat lukt ook maar omdat ze kunnen rekenen op de hulp van een heleboel vrijwilligers en omdat ze houden van wat ze doen.

Verenigingen die ervoor zorgen dat jongeren uit de wijk kunnen doorgroeien en emancipatorisch werk leveren, staan in schril contrast met het sociale entrepreneurship dat mevrouw El Kaouakibi belijdt.

Veel mensen kijken met een dubbel gevoel naar wat nu allemaal aan het licht komt in de saga van vzw *Let's Go Urban*. Het probleem is geen gebrek aan controle, maar wel het gemak waarmee almaar meer geld wordt uitgegeven aan projecten met een uitgesproken sociaal ondernemingsprofiel die schijnbaar uit de lucht komen vallen. Haast niemand leek vraagtekens te plaatsen bij die vorm van subsidiëring, toen een organisatie die in Brussel nog helemaal niets had bewezen, zomaar 200.000 euro kreeg. Ook nu is er weinig interesse om de zaak uit te spitten.

Ik begrijp dat u op de samenwerking met de gemeente Sint-Jans-Molenbeek wijst, maar wilt u dan niet weten wat er met het 2de bedrag uit het Brusselfonds is gebeurd? Vindt u het niet

verontrustend genoeg om zelf uit te zoeken wat er aan de hand is? Er is gewoon te weinig interesse voor een in Brussel gevestigde vzw die afhankelijk is van Vlaamse middelen.

Zei u dat er 372.000 euro werd uitbetaald om 500 jongeren te bereiken? *Bruzz* publiceerde een uitgebreid artikel over vzw *We Love BXL*. Daar bleek niemand te weten hoeveel jongeren ze eigenlijk bereiken. Tegenstrijdige informatie dus. Hoe komen we erachter om hoeveel jongeren het nu gaat? Ik dring aan op een onafhankelijke audit van vzw *We Love BXL*, om na te gaan hoe de subsidies werden gebruikt.

Tot slot, wil ik onderstrepen dat het normaal is dat er belastinggeld naar danslessen, sport en cultuur gaat.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): U hebt uitgebreid toegelicht hoe de VGC de controle op subsidies uitvoert, maar mijn vragen hebt u niet beantwoord.

Bent u van plan om de toekenning van subsidies transparanter te maken? Verloopt de rapportering over subsidies voortaan anders?

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Uit uw antwoord blijkt duidelijk dat het niet aan de controlemechanismen ligt. Ik blijf erbij dat het belangrijk is om vooraf te bekijken aan welke projecten subsidies worden toegekend, een onderzoek waarbij niet alleen de politiek betrokken is.

Tot slot, moeten we ons misschien ook afvragen waarom we zo gretig zijn om een bepaald soort initiatieven, waarin ondernemerschap een belangrijke rol speelt, geld te geven. Blijkbaar laten we ons snel verblinden door een bepaald type van discours, in dit geval over allochtone jongeren die zich door middel van ondernemerschap gingen ontplooiën. Dat is blijkbaar gemakkelijker dan de vaak terechte kritiek ernstig te nemen. Als het om allochtonen gaat, geven we blijkbaar de voorkeur aan verhalen over zelfredzaamheid boven verenigingen die zich maatschappijkritisch opstellen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Zowel de VGC als de gemeente Sint-Jans-Molenbeek heeft het in dit geval goed gedaan door geen frauduleuze praktijken te laten passeren. In het verleden was ik telkens de eerste om de vinger op de wonde te leggen, maar ditmaal moet ik erkennen dat het goed is gegaan.

Net als de collega's vraag ik me af wat we hier nog uit kunnen leren. We mogen niet te snel concluderen dat we sociaal ondernemerschap te gemakkelijk steun geven. Het is goed dat nieuwe initiatieven op nieuwe behoeften inspelen. Zoals mevrouw Hilde Sabbe zei, kwamen er onder andere in Sint-Jans-Molenbeek een heleboel problemen aan het licht en daardoor ontstond bij publiek en politiek de behoefte aan positieve initiatieven.

Een beperkt aantal individuen heeft misbruik gemaakt van die behoefte, maar dat betekent niet dat we nu andere vzw's met overdreven controles het leven zuur moeten maken. Het moet altijd een evenwichtsoefening zijn. In dit geval is Brussel er in ieder geval in geslaagd om de rotte appels eruit te gooien.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Naar goede gewoonte mag u de gevraagde documenten en lijsten verwachten.

In herhaal nog even dat er 3.200 euro is toegekend in de context van *Staycation*projecten. Er is zowel inhoudelijk als financieel over dat bedrag gerapporteerd en bij controle bleek die rapportering aan de normen te voldoen.

Het Brusselfonds is een instrument van de Vlaamse Regering. Alle partijen die er vragen over stellen, hebben ook zitting in het Vlaams Parlement en kunnen daar de bevoegde ministers aanspreken. Het is toch logisch dat elk parlement zijn bevoegde ministers op de rooster legt. Het zou ongepast zijn dat ik uitspraken doe over een fonds waarvoor ik niet bevoegd ben. Het maakt niet uit of het mij interesseert of belangrijk is, zo zit de bevoegdheidsverdeling van dit land in elkaar.

We werken aan een nieuw begrotingsstelsel. Dat moet de bespreking van de doelstellingen, de inzet van subsidies en werkingsmiddelen vereenvoudigen omdat er een link tussen middelen en doelstellingen wordt gelegd. Nu gebeurt de structurering van de begroting volgens beleidsdomeinen in plaats van doelstellingen.

De VGC heeft de reputatie van transparant te communiceren en we proberen dat ook in jaarverslagen en dergelijke te doen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik heb een exhaustieve lijst van subsidieontvangers en het reglement over de toekenning van subsidies gevraagd. Ik ben blij dat we die krijgen.

- *Het incident is gesloten.*

SAMENGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG EN VRAAG (R.v.O., art. 58, 6, b)

De evaluatie van de opvang in de paasvakantie

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Een heel ander thema is de paaspauze. Het Overlegcomité heeft die 2 weken voor de paasvakantie aangekondigd. Er kwamen enkele strengere maatregelen en de laatste week voor de paasvakantie was er ook geen school.

In november 2020 keurde de VGC een reglement goed dat voorziet in de noodopvang. We hebben daar al eerder over gediscussieerd in de Raad. Gezien die paaspauze lijkt het me interessant om daar nu een evaluatie van te maken.

Hoeveel noodopvangplaatsen zijn er gecreëerd tijdens de paaspauze? Hoeveel van deze kinderen kwamen uit een prioritaire doelgroep? Kunt u de evolutie schetsen? Heeft elk kind dat hier nood aan had, daadwerkelijk opvang gevonden? Zijn er cijfers en een tabel per gemeente? Dat is wellicht interessant. Welke problemen zijn er opgedoken en waar? Hoe evalueert het College de opvang van schoollopende kinderen? Hoeveel en welke scholen zijn ingegaan op de vraag om noodopvang te organiseren? Hoeveel scholen kregen subsidies van de VGC en ten belope van welk bedrag? Hoeveel scholen hebben hun infrastructuur ter beschikking gesteld van de VGC teneinde de noodopvang te kunnen inrichten? Kunnen we ook hiervan een overzicht ontvangen?

Tot slot, is er een teststrategie ontwikkeld tijdens deze noodopvang? Zijn er coronagevallen geweest zodat de noodopvang moest sluiten, met alle bijkomende problemen van dien? Hopelijk niet, maar ik ben hoe dan ook benieuwd hoe dit verlopen is en ik kijk uit naar uw antwoorden.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): In navolging van de beslissing van het Overlegcomité op 24 maart 2021 werd er, tot onze grote spijt, niet lesgegeven in de week voor en tijdens de paasvakantie in het lager en secundair onderwijs. Kleuterscholen mochten in principe openblijven, maar vele bleven dicht. Dat is niet onbegrijpelijk want er was een moeilijke situatie gecreëerd.

Er werden speelpleinen georganiseerd in bubbels van maximaal 10 kinderen. De Vlaamse Regering riep de lokale besturen en dus de VGC op om in noodopvang te voorzien voor de leerlingen van het basisonderwijs waarvoor ouders zelf geen oplossing vonden via het reguliere aanbod. Net zoals vorig jaar kon de VGC hiervoor rekenen op een financiële compensatie van 30 euro per kind.

Hoe is de opvang verlopen? Waren er genoeg opvangplaatsen gecreëerd om aan de vraag te voldoen? Hoeveel kleuterscholen zijn uiteindelijk opengebleven? Hebt u cijfers over de opvang? Hoeveel basisscholen hebben noodopvang georganiseerd? Hoeveel kinderen moesten die scholen uiteindelijk opvangen? Hoeveel subsidies zijn er toegekend door Vlaanderen? Hoe is de organisatie van de speelpleinen verlopen? Hoeveel extra plaatsen, scholen, speelplaatsen en monitoren waren er uiteindelijk nodig, gelet op de kleinere bubbels? Ik vraag u dus eigenlijk naar een algemene evaluatie.

Collegelid Sven Gatz: Na overleg met de andere collegeleden zal ik antwoorden op de vragen van collega Bianca Debaets en Gilles Verstraeten.

De week voor de paasvakantie hebben de scholen voor opvang gezorgd. Uit een bevraging bij de verschillende netten blijkt dat nagenoeg alle basisscholen noodopvang georganiseerd hebben. Nog niet alle scholen hebben echter een verslag ingediend met de aanwezigheidscijfers, daar moeten we nog even op wachten. De meeste scholen vingen in die week tussen 1 en 25 kinderen op.

Er zijn tot nu toe 13 subsidieaanvragen bij de Administratie ingediend, maar er kunnen er nog meer binnenkomen. We verwachten dat veel scholen geen subsidieaanvraag zullen indienen, aangezien de Vlaamse regelgeving en het reglement van de VGC bepalen dat een school eerst moet nagaan of ze in de opvang kan voorzien met eigen personeel of via een IBO, een initiatief voor buitenschoolse opvang. Pas wanneer er extra personeel moet worden ingezet, kan een subsidie verkregen worden.

Tijdens de opvang in de week voor de paasvakantie werden uiteraard de testprocedures van het onderwijs verder gehanteerd. Wij hebben zelf geen gegevens over eventuele besmettingen. De rapportering gebeurt via de Vlaamse overheid.

Aansluitend op de noodopvang die door de scholen georganiseerd werd, verzorgden ook de IBO's voor- en naschoolse noodopvang. Tijdens de paasvakantie zelf is er geen bijkomende opvang georganiseerd door de scholen. De IBO's werden wel ingezet voor de noodopvang.

Zij kregen enkele dagen voor de paaspauze de instructie om over te schakelen naar noodopvang voor voorrangsgroepen, wat dus afwijkt van de regeling voor Jeugd en Sport.

Tijdens de paasvakantie zijn de meeste organisatoren doorgedaan met het geplande vakantieaanbod, maar natuurlijk in de gevraagde bubbels van 10 en met toepassing van de voorrangsgroepen. Jammer genoeg zorgde dat voor een lagere capaciteit dan anders.

Ook de speelpleinen in samenwerking met de scholen werden bijgestuurd. Die speelpleinen waren aanvankelijk voorbereid op de richtlijnen van voor het voorlaatste Overlegcomité, dus met bubbels van 25 kinderen. Die moesten dan omgevormd worden naar bubbels van 10 kinderen. Op basis van deze nieuwe richtlijn is voor elke locatie opnieuw de capaciteit bepaald. Op een aantal locaties kon de capaciteit wel behouden blijven. Voor de meeste locaties zakte de capaciteit lichtjes. De impact was natuurlijk het grootst bij 5 grotere speelpleinen omdat het onmogelijk was om binnen de geldende veiligheidsmaatregelen de volledige capaciteit in kleinere bubbels op te delen – denk maar aan sanitaire voorzieningen binnen en ruimtes met gemeenschappelijke ingangen enzovoort.

Om de capaciteit te verhogen zijn er 2 extra speelpleinlocaties geopend en werden 105 extra weekcontracten aangegaan met animatoren of hoofdanimatoren. Gelukkig hebben we daarvoor de reservelijst kunnen aanspreken. Die extra animatoren waren nodig om de kleinere bubbels te begeleiden of om de bijkomende locaties te bemannen. Op een aantal speelpleinen, waar er ondanks de extra inspanningen nog een capaciteitsprobleem was, is de volgende regeling toegepast. Aan ouders van wie de kinderen waren ingeschreven tijdens de voorinschrijvingsperiode, dus kinderen die schoollopen op de organiserende school van het speelplein, werd gevraagd om zich vrijwillig uit te schrijven. Veel ouders zijn hierop ingegaan, waarvoor niet alleen mijn dank maar zeker ook mijn respect.

De inschrijvingen die na 27 februari 2021 werden geregistreerd tijdens de open inschrijvingsmomenten, werden geannuleerd. Vervolgens werden ze opnieuw opengesteld. Dat is allemaal op een heel korte tijd gebeurd. Zo kregen de ouders de kans om hun kinderen opnieuw aan te melden. We hebben iedereen opnieuw een faire kans gegeven. Uiteraard kregen de kinderen van ouders die in de essentiële sectoren werken of die niet kunnen telewerken en de kinderen uit kwetsbare gezinnen voorrang. Alle ouders die zich aanmeldden, werden telefonisch gecontacteerd. Er is een intensieve begeleiding geweest en voor elke ouder werd een oplossing gevonden.

In totaal is de opvangcapaciteit van de speelpleinen van 2.375 weekplaatsen gedaald naar 1.684, maar we hebben wel elk kind van wie de ouders aangaven dat er nood was aan opvang een plaats kunnen aanbieden.

Ik wil dan ook van de gelegenheid gebruikmaken om alle scholen, leerkrachten, speelpleinverantwoordelijken, animatoren en administratieve medewerkers, die de laatste periode tot het uiterste gegaan zijn, ongelooflijk hard bedanken. De hele organisatie is op een week of 10 dagen omgegooid en in goede banen geleid. Dat heeft enorme inspanningen gevraagd.

Belangrijk om te vermelden is dat ook de andere vrijetijdspartners zoals de Sportdienst, de gemeenschapscentra, Aximax, de jeugdwerking... enorme inspanningen gedaan hebben om

de geplande capaciteit onder de nieuwe maatregelen te garanderen en aan zoveel mogelijk kinderen een kwaliteitsvolle vrije tijd te bieden.

Ik durf dus te zeggen dat we in moeilijke omstandigheden met onze partners op het terrein tot heel goede resultaten zijn gekomen. Gelet op de korte voorbereidingstijd is dat wel niet voor herhaling vatbaar.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het is inderdaad straf dat men dat zo snel heeft kunnen organiseren. Ik ben verbaasd dat er geen bijkomende noodopvang in de scholen was, want ik kan me inbeelden dat er toch noden waren, gezien de kwetsbaarheid van sommige gezinnen en de vaak kleine behuizing.

Het is natuurlijk goed dat er 2 bijkomende speelpleinen georganiseerd werden. Maar als je de cijfers bekijkt, is de capaciteit wel gedaald. Toch werd volgens het collegelid iedereen met een vraag naar opvang geholpen. Ook dat kan ik niet zo goed duiden. Die speelpleinwerking zit doorgaans vol, want dat systeem draait heel goed. Maar nu waren er minder plaatsen, dus moeten er toch kinderen geweest zijn die niet zijn kunnen komen? Hoe moeten we dat begrijpen? De capaciteit daalt, de nood is hoger, en toch zegt het collegelid dat elke hulpvraag ingevuld is.

Ik heb ook niets gehoord over de geografische spreiding. Zou het collegelid dat nog kunnen verduidelijken? Een bijkomende vraag is of men vlot voldoende animatoren gevonden heeft. Het collegelid zegt ook dat hij niet over de cijfers van het aantal besmettingen beschikt omdat er rechtstreeks aan de Vlaamse overheid gerapporteerd wordt. Die cijfers kunnen echter opgevraagd worden bij de Vlaamse Gemeenschap en dan worden ze zeer snel ter beschikking gesteld. Het zou interessant zijn om ook hierover voldoende cijfermateriaal te kunnen beschikken.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het is curieus dat het collegelid zegt dat iedereen opgevangen is, terwijl de capaciteit gedaald was. Dat valt moeilijk te rijmen.

Ik wil evenwel ook mijn dank uitspreken aan de speelpleinwerking en het onderwijsveld. Zij hebben heel veel te verduren gekregen het afgelopen jaar. Het is extreem moeilijk geweest. Er wordt vaak gesproken over schakelmoeheid, ik kan me daar iets bij voorstellen. Als de regelingen op korte termijn veranderen met scholen die dichtgaan, en weer open, dan is het extreem moeilijk om zich daaraan aan te passen. Het valt overigens nog te bezien of de scholen dit jaar nog maximaal zullen kunnen opengaan. Ik hoop intussen op wat bijkomende uitleg.

Collegelid Sven Gatz: De bijkomende uitleg zat wel degelijk in mijn antwoord. Toen er nog geen vuiltje aan de lucht was, hadden we een aanmeldingsperiode waarin iedereen zich kon inschrijven. We hebben de teller op 0 gezet toen bleek dat we de zaak moesten herbekijken. Veel ouders hebben zich dan op onze vraag vrijwillig uitgeschreven. Als ik zeg dat we iedereen hebben kunnen bereiken, dan bedoel ik iedereen van de voorrangsgroepen. Ik heb dat 2 keer duidelijk gezegd, maar misschien spreek ik te snel.

Is dat een goed resultaat? In de gegeven omstandigheden is dat een uitstekend resultaat. In moeilijke omstandigheden moeten de zwakkeren beschermd worden en dat hebben we

gedaan. Hebben we iedereen kunnen helpen? Neen. Dat heb ik ook niet gezegd. Gelukkig hebben we ook onze reservelijst van ongeveer 100 extra animatoren kunnen aanspreken.

De cijfers over de geografische spreiding zullen later bezorgd worden. De administratieve afhandeling daarvan mag niet onderschat worden. Uiteraard is de Administratie ook met andere zaken bezig. Zodra de cijfers beschikbaar zijn, geef ik ze graag. Hetzelfde geldt voor het aantal besmettingen, voor zover we gedetailleerde cijfers krijgen van de Vlaamse overheid. Er mag ook niet onderschat worden dat er tijdens deze pandemie een grote *back office* met veel ambtenaren aan de slag is. Of het nu gaat over *tracking* en *tracing* of over het in kaart brengen van besmettingen binnen sectoren als onderwijs, dat vraagt allemaal enorm veel werk. We zijn graag transparant, maar het vraagt ook tijd.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik heb alle begrip voor de ambtenaren die meer dan een tandje hebben moeten bijsteken om alle cijfers bij te houden. We zijn nog maar een week na de paasvakantie. Dit was zeker geen kritiek op de ambtenaren. Zodra de cijfers er zijn, ontvangen we ze graag.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het was geen kritiek. Gegeven de omstandigheden hebben de scholen, de animatoren en de Administratie dat uitstekend gedaan. Het toont nog maar eens aan hoe wendbaar het onderwijsveld, de jeugdwerking en de Administratie zijn, zelfs in deze moeilijke tijden. Ik ben daar heel dankbaar voor.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

De beoogde verbetering wat betreft de Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse vaccinatiecentra

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Tijdens de plenaire vergadering van vrijdag 12 maart 2021 hebben we het gehad over de chaotische opstart van de Brusselse vaccinatiestrategie. Dat verloopt ondertussen al veel meer gestroomlijnd. Het is wel verontrustend dat veel mensen aangaven dat ze niet in hun eigen taal geholpen werden in de vaccinatiecentra. Het kan uiteraard niet dat Nederlandstaligen niet in hun eigen taal geholpen werden.

De collegevoorzitter gaf aan dat tweetaligheid werd opgenomen in de conventie die de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) afsloot met elk vaccinatiecentrum. Er werd een stand van zaken per vaccinatiecentrum opgevraagd. De collegevoorzitter heeft ook expliciet gevraagd om de situatie recht te zetten en op de hoogte te worden gehouden.

Kan de collegevoorzitter toelichten of de stand van zaken per vaccinatiecentrum werd opgesteld? Komt er een tussentijdse evaluatie? Welke conclusies en problemen werden hierbij vastgesteld? Hoe en door wie werd de stand van zaken opgemaakt?

Hoeveel problematische incidenten over taalgebruik werden er vastgesteld tijdens deze oefening? Wat is de aard van de incidenten? Welk gevolg werd hier telkens aan gegeven?

Welke verdere stappen werden er ondernomen naar aanleiding van deze stand van zaken? Welke verbeterpunten werden er voorgedragen en op welke manier is men hiermee concreet aan de slag gegaan? Zijn de problemen rond de tweetalige dienstverlening nu van de baan? Kan de collegevoorzitter een stand van zaken geven over de toegepaste protocollen in de vaccinatiecentra en de manier waarop ze daarover wordt ingelicht? Tot welke aanpassingen aan de protocollen heeft dit reeds geleid?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik blijf het aberrant vinden dat we de collegevoorzitter alleen maar in de VGC kunnen ondervragen over haar bevoegdheden op het vlak van Gezondheid en Bijstand aan personen. In tegenstelling tot wat altijd de praktijk is geweest in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zien we haar nooit in de Commissie voor de Gezondheid van de GGC. Het is een uitzonderlijke, vervelende en problematische situatie dat we haar niet in het gepaste cenakel over de uitoefening van de bevoegdheden kunnen ondervragen.

Ik heb de indruk dat Brussels minister Alain Maron ondertussen het belang van tweetalige dienstverlening begint in te zien. Ik heb hem er al meermaals over ondervraagd. Een volgehouden aanpak werkt. Er is natuurlijk ook veel inkt over gevloeid in de media.

Toch bereiken mij nog altijd regelmatig klachten over de tweetalige dienstverlening. Mensen melden mij dat ze de volledige vaccinatieprocedure in het Frans hebben doorlopen en niet in het Nederlands werden geholpen. Wat staat er in de protocollen over de tweetalige dienstverlening? In de praktijk blijken er niet altijd Nederlandstalige medici aanwezig te zijn die medische vragen kunnen beantwoorden of de prik kunnen zetten. Klopt dat?

Wellicht worden mensen in het begin vaak aangesproken in het Frans, waarna er uit schroom niet wordt gevraagd om in het Nederlands te worden geholpen. Staat er in de protocollen dat expliciet moet worden gevraagd of de persoon in het Nederlands of in het Frans geholpen wil worden? Wordt dat duidelijk genoeg aangegeven aan het onthaal?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): We hebben het daar in de Covidcommissie inderdaad vaak over gehad. De vaccinatiecampagne draait nu op volle toeren. Ik heb veel positieve feedback gehoord uit het noordwesten van Brussel, met name de Heizel. Misschien is dat omdat veel Nederlandstaligen die er wonen of werken zich als vrijwilliger hebben opgegeven. Ook de heren Guy Vanhengel en Sven Gatz zijn daar ingeënt en kunnen daar wellicht over getuigen.

Uit het centrum en aan de zuidkant van Brussel horen we echter wel dat het niet altijd gegarandeerd is dat men in het Nederlands kan worden geholpen. Het hangt vaak af van wie je voor je krijgt. Dit zou niet mogen gebeuren. We moeten een tandje bijsteken zodat iedereen in zijn eigen taal kan worden geholpen, zeker bij gevoelige zaken als vaccinaties. Nederlandstaligen moeten erop kunnen rekenen dat ze in het Nederlands geholpen worden. Wat zal de collegevoorzitter hiervoor ondernemen?

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik had gehoopt om niet meer te moeten tussenkomen, want we hebben het hier al vaak over gehad. Ik heb ook al heel veel positieve signalen gekregen, maar jammer genoeg heb ik ook negatieve verhalen gehoord. Twee dagen geleden nog werd iemand in het vaccinatiecentrum van Sint-Jans-Molenbeek heel onbeschoft behandeld en hij kon aan het onthaal alleen maar kiezen tussen Engels of Frans. Dat zijn misschien maar uitzonderingen...

Ik treed de heer Gilles Verstraeten bij. Tijdens de GGC-commissie rond de vaccinatiestrategie stelde ik Brussels minister Alain Maron enkele vragen. Hij maakte zich er echter snel vanaf met 1 enkele zin: er werd een conventie opgesteld en tweetaligheid is prioriteit. Wordt er echter controle uitgevoerd op het naleven van de conventie? Wie voert die controle uit? Zijn er cijfers beschikbaar over de talenkennis van medewerkers in de vaccinatiecentra? Misschien is het een idee om wekelijks praktijktesten uit te voeren waarbij mensen de centra bezoeken en zo zwakke plekken kunnen achterhalen. Ik hoor ook getuigenissen van mensen die goed geholpen werden door Franstaligen die Nederlands probeerden te spreken. Zolang die wil er is, ergert niemand zich eraan dat je de taal niet perfect spreekt.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik wil even vermelden dat iedere vraag in de GGC aan bod komt en dat Brussels minister Alain Maron ook in de paasvakantie ettelijke uren aan commissies besteedde om op alle vragen te antwoorden.

De VGC heeft, net als iedere overheid, een rol in de vaccinatiecampaagne en moet die ook opnemen. Alleen zo is er kans op slagen, vaccinatie is onze weg naar de vrijheid. Ik heb eerder al geschetst wat die rol precies inhoudt, maar ik zal enkele voorbeelden herhalen. Het is de GGC die het vaccinatieprogramma bepaalt, coördineert en uitvoert. De VGC heeft een ondersteunende functie. De vaccinatiecentra en hun dienstverlening zijn van groot belang. Het doel is dan dat zoveel mogelijk Brusselaars hun weg vinden naar de centra. Daarnaast wordt er ook werk gemaakt van mobiele teams die mensen thuis bezoeken. Daarbij moeten mensen op een respectvolle en aangename manier geholpen worden.

Mevrouw Els Rochette wijst er terecht op dat taal een belangrijk element is, maar dat vriendelijkheid en respect dat net zo zeer zijn. Ieder signaal waaruit blijkt dat die principes niet nageleefd worden, neemt het College ernstig. Dat wil ik benadrukken. Iedere klacht wordt onderzocht en opgevolgd. Er bestaat een conventie die voor ieder vaccinatiecentrum geldt. Tweetaligheid is 1 van de criteria. Het onthaal moet in ieder centrum zowel in het Frans als in het Nederlands kunnen. Daarnaast moet er minstens 1 persoon uit de operationele ploeg en 1 uit de medische ploeg Nederlands spreken.

Voorts werd bij het begin van de vaccinatiecampaagne de Taskforce Vaccinatie opgericht waar ook de VGC in zetelt. Als er moeilijkheden worden vastgesteld bij het naleven van de tweetaligheid komt dat aan bod in de Taskforce en wordt er gezocht naar oplossingen. Naar aanleiding van een aantal klachten werden ook extra maatregelen genomen. Midden maart 2021 ging de VGC hierover in gesprek met de GGC. Het Huis van het Nederlands en het Huis voor Gezondheid werden ook bij het overleg betrokken. De GGC heeft intussen als bevoegde overheid bijkomende initiatieven genomen om de Nederlandstalige dienstverlening te garanderen. Een aantal voorbeelden zijn: iedere medewerker van een vaccinatiecentrum draagt een etiketje waarop staat welke talen hij of zij spreekt. Ook op de vaccinatieboxen werden gelijkaardige etiketten aangebracht. Alle medewerkers hebben een medische fiche bij de hand waar vragen en antwoorden in beide talen op staan genoteerd. Medewerkers krijgen een digitale versie van het medisch zakwoordenboek van het Huis van het Nederlands. Ieder centrum heeft ook een geprinte versie ter beschikking, het gebruik ervan wordt natuurlijk aangemoedigd.

Op 26 maart 2021 werd Vacci Brussels gelanceerd, een online platform voor alle medewerkers van Brusselse vaccinatiecentra. Ook vrijwilligers kunnen zich via dit platform registreren en kunnen daarbij aangeven welke talen ze machtig zijn. Op deze manier kunnen

we vrijwilligers beter verspreiden over de verschillende centra. Dat is een concrete verbetering tegenover het 1ste Google-formulier. Alle centra kregen in maart een 1ste opleiding om het platform te gebruiken. De VGC promoot Vacci Brussels ook via de eigen kanalen, bv. op de Facebookpagina Connecting Brussels. Het College ondersteunt ook de oproep om Nederlandstalige vrijwilligers aan het werk te krijgen in de centra. De nood aan zulke vrijwilligers blijft namelijk bestaan.

Ik besef dat ieder geval waarin iemand niet op tweetaligheid kan rekenen, er eentje te veel is. Daarom onderzoekt het College iedere individuele case en probeert het bij te sturen waar nodig. De VGC stelt alles in werk om de tweetaligheid te garanderen. Hopelijk werd dat duidelijk geschetst aan de hand van de voorbeelden die ik gaf. Ik waardeer ook de positieve reacties die het College krijgt. Mensen die enthousiast aangeven gevaccineerd te zijn, helpen de zaak vooruit en verlagen de drempel voor anderen. Ik denk dat we allemaal ambassadeurs van vaccinatie moeten worden. De raadsleden zijn dat alvast, oprechte dank hiervoor.

De voorzitter: Ik werd gevaccineerd in het vaccinatiecentrum op de Heizel en ik kan u verzekeren dat alles zeer goed verlopen is. De medewerkers hebben mij in het Nederlands geholpen en waren goed georganiseerd. Ik wil het College dan ook bedanken voor de ondersteuning.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik erken dat het hele proces vlotter verloopt dan eerder. Er zijn geen lange wachtlijsten meer en men kan zowel online als telefonisch met vragen terecht. Naar mijn gevoel ligt de taalproblematiek bij vaccinatiecentra in het zuiden van Brussel een stuk moeilijker dan in het noorden en westen, al zijn ook daar niet alle problemen van de baan. De getuigenis van mevrouw Els Rochette bevestigt dat. Het is een goede zaak dat het College met allerlei actoren op het terrein overlegt om *tools* uit te werken. Zo verhoogt het etiket met de talenkennis de zichtbaarheid van Nederlandstalige medewerkers. Deze maatregelen komen echter rijkelijk laat. Ondertussen zijn er al duizenden mensen gevaccineerd die niet in hun moedertaal geholpen werden. Dat is in strijd met de taalwetgeving.

Mevrouw de collegevoorzitter, u bent natuurlijk niet alleen verantwoordelijk voor het garanderen van een tweetalige dienstverlening. Toch zouden dergelijke situaties zich niet mogen voordoen anno 2021. Hopelijk blijft het College erop toezien dat de taalwet ook de komende weken en maanden gerespecteerd wordt.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ondanks de verbeteringen bereiken er mij nog steeds klachten, ook over centra in het westen en noorden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zoals over het centrum in Anderlecht. Ik deel de mening van mevrouw Bianca Debaets. Het is belangrijk dat Nederlandstalige collega's in de GGC erover waken dat de bevoegdheden correct worden uitgeoefend met respect voor beide officiële talen zodat er geen problemen ontstaan die achteraf moeten worden bijgesteld. Als mevrouw de collegevoorzitter meer over de tweetalige dienstverlening had gewaakt dan waren we misschien niet in deze situatie terechtgekomen. Een van mijn vragen werd niet beantwoord: staat in de protocollen expliciet vermeld dat medewerkers in het onthaal van een vaccinatiecentrum moeten vragen in welke taal men geholpen wil worden? Dat moet volgens mij echt opgelegd worden.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Mevrouw Els Rochette, de heer Gilles Verstraeten en ikzelf zetelen in de Commissie voor Welzijn en Gezondheid en hebben iedere keer

gehamerd op de tweetalige dienstverlening. Ik herhaal het hier nogmaals om vanuit de VGC bijkomend druk uit te oefenen. Mevrouw Carla Dejonghe haalde vorige keer al aan dat vrijwilligers op de Google-formulieren niet konden aanduiden welke taal ze spreken. De VGC had toen al een selectie kunnen maken van Nederlandstalige vrijwilligers om ze over verschillende centra te verspreiden. Ik merk dat de tweetalige dienstverlening vaak nog moeilijk loopt.

Mevrouw de collegevoorzitter, misschien moet u toch nog eens overleggen met Brussels minister Alain Maron. Ik denk niet dat er sprake is van slechte wil, maar de huidige inspanningen volstaan niet.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik merk inderdaad dat de collegevoorzitter deze kwestie erg ter harte neemt. De ondersteunende rol van de VGC is enorm belangrijk. U zegt dat elk signaal ernstig genomen en opgevolgd wordt. Op welke manier gebeurt dat? Heeft het College contactpersonen in de centra?

Brussels minister Alain Maron heeft inderdaad uitgebreid antwoord gegeven op de vragen van de Nederlandstalige commissieleden. Toen het echter over de Nederlandstalige dienstverlening ging, bestond zijn antwoord uit 1 zinnetje. Het is positief dat het nieuwe platform Vacci Brussels vrijwilligers de kans geeft om aan te geven welke talen ze machtig zijn. Dat lost inderdaad een aantal problemen op.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Bij klachten wordt er eerst contact opgenomen met het centrum zelf om informatie in te winnen. Iedere klacht wordt dus individueel opgevolgd.

Het onthaal moet principieel tweetalig zijn, en via etikettering moet duidelijk zichtbaar zijn welke taal een medewerker spreekt. Het is de bedoeling de drempel te verlagen omdat veel Nederlandstaligen automatisch naar het Frans overschakelen. Best is gewoon Nederlands te spreken, er zijn vrijwilligers aanwezig die in het Nederlands kunnen verderhelpen. Vaccinatie blijft immers een medische handeling waar altijd vragen bij komen kijken. Het is van belang dat mensen in hun eigen moedertaal vragen kunnen stellen. Buiten het Nederlands en het Frans, zijn ook andere talen in Brussel belangrijk. Het is immers de bedoeling zo veel mogelijk mensen zo snel mogelijk te vaccineren. Een heleboel actoren werken hard om een goed werkend systeem op poten te zetten en alle drempels weg te werken. Het al dan niet welslagen van een dergelijke operatie valt niet enkel onder de verantwoordelijkheid van de minister. Een hele Administratie, een uitgebreid werkveld en vele vrijwilligers zijn in het getouw op verschillende locaties. Ik wil dan ook mijn oprechte dank uitspreken aan alle vrijwilligers die zich spontaan hebben aangemeld en hun vrije tijd opofferen. Ook het medische personeel, de logistieke medewerkers en de Administratie dank ik. We mogen niet onderschatten hoe hard er is gewerkt om de vaccinatiecentra op te zetten. Binnenkort gaan ook de mobiele centra van start, ook de Franstalige mobiele teams. Ik denk ook aan de huisartsen en de apothekers die zich erachter hebben gezet. Het is een waar huzarenstuk om deze vaccinatiecampagne op poten te zetten. De grootste uitdaging in Brussel zal erin bestaan om over voldoende vaccins te beschikken, maar ook om mensen te motiveren en te blijven motiveren om zich te laten inenten.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG (R.v.O., art. 58)

De mogelijkheid van het openstellen van groene ruimte aan kwetsbare Brusselaars

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Tijdens de 1ste *lockdown* een jaar geleden werd duidelijk dat voor veel Brusselse gezinnen er een groot tekort aan buitenruimte was waar hun kinderen konden spelen en sporten en gezinnen samen op adem konden komen. Veel Brusselaars, vooral wie in kwetsbare situaties verkeren, beschikken niet over een eigen terras of tuin. Ik heb u er toen een vraag over gesteld. Ook dit jaar toonde de overspoeling van de Brusselse parken bij de 1ste lentedagen aan hoe groot de nood is aan groene openbare ruimte in ons gewest. In deze 3de, en binnenkort 4de golf wil ik dit thema daarom nog eens aankaarten.

In de pers konden we onlangs over een hartverwarmend initiatief van een man uit Bekkevoort lezen die met een oproep op Facebook zijn privétuin openstelt voor gezinnen uit de buurt die niet over buitenruimte beschikken. In Laken zagen we vorig jaar de filosofie van de *commons*, het collectief beheerde gemeengoed, opleven. Buurtbewoners gingen ieder in hun netwerk op pad om de slechtst behuise gezinnen persoonlijk uit te nodigen om op het terrein dat ze tijdelijk in gebruik hadden van de CLTB, veilig en in de eigen bubbel te komen spelen, sporten of zonnen. De kracht van burgerinitiatieven en lokale organisaties is dat ze zeer snel de moeilijkst te bereiken en kwetsbare medemensen weten te vinden. Maar steun vanuit de overheid is nodig om meer mogelijk te kunnen maken.

Er is nood aan het openstellen van buitenruimte met een duidelijke omkadering zodat de Brusselaars die er het meest behoefte aan hebben, er gebruik van kunnen maken. Tijdens de *lockdown* vorig jaar stelden sommige gemeenschapscentra hun buiten- en binnenruimte ter beschikking aan specifieke gezinnen op een gecontroleerde manier. Dit heeft toen erg goed gewerkt en kwetsbare gezinnen wat extra ademruimte geboden.

Plannen de gemeenschapscentra dit jaar gelijkaardige initiatieven? Indien ja, hoeveel en indien niet waarom niet? Werd na de terbeschikkingstelling van ruimte door de gemeenschapscentra vorig jaar een evaluatie gemaakt die als basis kan dienen voor een draaiboek om het systeem te verbreden en indien nodig in te schakelen? Bestaat er een overzicht van de overige plaatsen die in aanmerking komen voor een gecontroleerd openstellen via de VGC? De samenwerking met lokale organisaties is een cruciale factor want zij kennen de buurt het best en kunnen gericht gezinnen aanspreken. Is hier een coördinatie voor mogelijke samenwerking opgezet?

Collegelid Pascal Smet: In het voorjaar van 2020 was de nood aan binnen- en buitenruimte voor Brusselaars en kwetsbare gezinnen heel acuut. Op dat ogenblik waren enkel essentiële verplaatsingen toegelaten, waren de scholen gesloten en zitplaatsen en speeltuigen in de openbare ruimte niet toegankelijk. Verschillende gemeenschapscentra detecteerden de lokale noden en stelden hun binnen- en of buitenruimtes open. Het ging om Nohva, De Kriekelaar, Nekkersdal, den Dam, Everna, de Maalbeek. Nohva introduceerde trouwens de term ‘no time’? De situatie in het voorjaar 2020 verschilt in grote mate van het voorjaar 2021. Mensen hebben de neiging om te vergeten welke ruimte er nu toch al is. Parken en speeltuinen zijn toegankelijk. De afgelopen weken lijkt Brussel wel één groot terras en één groot sportterrein op verschillende plekken in de stad.

De gemeenschapscentra stellen zich weer zeer wendbaar op en komen tegemoet aan de noden. Maar de noden doen zich nu meer voor op het vlak van de opvang. In de verlenging van de herfstvakantie werd noodopvang georganiseerd, zoals tijdens de gebruikelijke speelweken in de vakantie. Tijdens de paasvakantie werd het aanbod aan speelweken vergroot. Ook doorheen het jaar werden de vrijetijdsactiviteiten voor kinderen niet geannuleerd. De belangrijkste uitdaging nu met veel minder stringente maatregelen is een zinvolle vrijetijdsbesteding aanbieden voor kinderen. Er zijn belangrijke lessen te trekken uit deze openstellingen. Ze bieden de kans om te werken met gezinnen die beperkt behuisd zijn, Brusselaars die we doorgaans niet bereiken. Het toont het belang van de gemeenschapscentra als vrijplaatsen en plekken van en voor de lokale gemeenschap zeer goed aan.

Het dynamoproject van De Kriekelaar is daar een zeer goed voorbeeld van. Via dit soort initiatieven maken de gemeenschapscentra hun rol als ankerplek waar, een plek om thuis te zijn op een ander. Hiermee tonen de centra aan dat ze wel degelijk lokaal een goede vinger aan de pols houden. De conclusie is dan ook dat de coördinatie en het opzetten van initiatieven best op lokaal niveau gebeuren. Zoals gesteld spelen ze specifiek in op lokale noden die zich concreet stellen versus de mogelijkheden die er lokaal voorhanden zijn. Er zijn dan ook evenveel draaiboeken als initiatieven. Als er al bijkomende initiatieven moeten worden genomen, wordt de lokaal coördinerende rol best opgenomen hetzij door de Brede Schoolcoördinator hetzij door de cultuurbeleidscoördinator omdat zij alle lokale organisaties kennen en bovendien beschikken over een platform om deze samen te brengen. Daarbij zijn ze vaak vanuit het onderwijs de brug naar de gezinnen toe. Ook is er geregeld overleg tussen de Brede Schoolcoördinatoren en tussen de cultuurbeleidscoördinatoren waardoor deze praktijken en *good practices* worden uitgewisseld. Wij ondersteunen volop de gemeenschapscentra. Zij nemen hun rol volledig op en passen het aanbod aan de lokale behoefte aan. Ze detecteren de noden omdat ze zeer goed in de lokale gemeenschap zijn ingepland. Het openstellen van tuinen was een jaar geleden een prioriteit. Dit jaar is het dat minder omdat alle parken en publieke pleinen in Brussel open zijn. Kinderopvang en zinvolle activiteiten organiseren worden nu als belangrijke doelstellingen vanuit de lokale gemeenschap vooropgesteld en het is goed dat de gemeenschapscentra op die manier reageren.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Ik ben zeer ingenomen met de activiteiten van de gemeenschapscentra want zij houden inderdaad de vinger aan de pols. Ik denk aan de Brede Schoolcoördinator en cultuurbeleidscoördinator. Het feit dat ze samenwerken is zeer goed nieuws. U stelt dat de situatie in 2020 acuter was dan nu. Dat was ook zo en het heeft heel veel pijnpunten blootgelegd. Ook nu blijft open ruimte belangrijk. We hebben gezien hoe parken zijn platgetrapt, wat slecht is voor de natuur, maar dat is slechts één aspect. Ik wil vooral duidelijk maken dat nog veel mensen nood hebben aan buitenruimte. In de burgercommissies hebben we dat ook vastgesteld. Er is een groep mensen voor wie opvang of externe activiteit niet in hun wereldbeeld past. We hebben eveneens gezien dat gezinnen ook samen nood hebben om buiten te komen. Niet alleen activiteiten voor kinderen zijn nodig. We moeten voort nadenken hoe we sommige groepen in onze samenleving die we nog steeds niet goed bereiken, met een goed doordacht plan beter kunnen bereiken.

- *Het incident is gesloten.*

- *De vergadering wordt om 11u12 gesloten.*

- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van 9 maart 2021

Interpellatie en vragen om uitleg

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 777 (2020-2021) – Nr.1

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 16 maart 2021

- Verslag uitgebracht door mevrouw Cieltje Van Achter betreffende de hoorzitting over pleegzorg en jeugdhulp in Brussel

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 778 (2020-2021) – Nr.1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER

Mogelijkheid tot het openstellen van groene ruimte aan kwetsbare Brusselaars, blz. 20

Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse vaccinatiecentra, blz. 15

Opvang in de paasvakantie, blz. 11

Samengevoegde vragen om uitleg

Zie - Subsidiebeleid

Samengevoegde vraag om uitleg en vraag

Zie - Opvang in de paasvakantie

Subsidiebeleid, blz. 3

Vraag

Zie - Mogelijkheid tot het openstellen van groene ruimte aan kwetsbare Brusselaars

Vraag om uitleg

Zie - Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse vaccinatiecentra